

POWSZECHNA ENCYKLOPEDIA FILOZOFII

1

A-B

POLSKIE TOWARZYSTWO TOMASZA Z AKWINU • LUBLIN 2000

BAYER JÁN – filozof, zwolennik filozofii F. Bacona, ur. ok. 1630 w Prešov (Preszów, Słowacja), zm. 14 V 1674 w Spišské Podhradie.

Ukończył studia w Wittenbergu (Niemcy), od 1659 był prof. protestanckiej szkoły w Preszowie (w latach 1662–1666 jej rektorem), później – kaznodzieją w Bańskiej Bystrzycy, a od 1668 proboszczem protestanckim w Spišské Podhradie. Ukształtował się w nurcie filozofii arystotelesowskiej. Był pod wpływem J. Sperlinga, D. Sennerta i T. Campanelli. W opozycji do dominującej wówczas w Słowacji filozofii scholastycznej optował za metodą indukcyjną F. Bacona. Do ważniejszych dzieł B. należą: *De notitia Dei naturali* (Wittenberg 1658); *Ostium naturae* (Košice 1662); *Lux mentium* (Košice 1663).

S. Felber, *Ján B. Slovenský baconista XVII. Storočia*, Bra 1953; *Filozofickij Slovník*, Bra 1977, 48.

Marian Wnuk